

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

הוצאה לפועל, לשכת מסלול מזונות חיפה
תיק

פסק דין מזונות

בפני כב' הרשמת אלה פטל

בקשה מספר: 79 מתאריך 01 דצמבר 2021
סוג הבקשה: 988 בקשה כללית

הזוכה: פלונית
החייב: פלוני

הבקשה: מצ"ב

החלטה

1. זוהי החלטה בבקשת חייב בטענת "פרעתי", לפי סעיף 19 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן-"החוק").
2. התיק נפתח ביום 13.5.20 ע"ס של כ- 49,166 ש"ח בגין מזונות לחודשים 05/18-5/20. בתיק נגבים מזונות שוטפים בסך של כ- 1800 ש"ח. אזהרה נמסרה לחייב כבר ביום 28.6.20.
3. ביום 10.1.21 הגיש החייב בקשה בטענת פרעתי, החוב בתיק עמד לעת ההיא על סך של כ-23,170 ש"ח לאחר שהחוב הוגדל בגין מזונות שוטפים ומנגד התקבלו כספים לתיק ע"ח החוב מצדדי ג'.
4. להשלמת התמונה יצוין כי בין החודשים 2/21-8/21 בוטל החיוב בתיק לאור העברת הקטין למשמורת החייב והחלטת בית המשפט בענין זה. כן יצוין כי בחודש 12/21 שילם החייב ע"ח המזונות השוטפים של כ-6,220 ש"ח ישירות לזוכה והחוב הוקטן על ידה מהתיק. כיום עומד החוב בתיק על סך של כ- 16,420 ש"ח.
5. **לטענת החייב-**
 - החייב עמד בכלל תשלומי המזונות שנפסקו בסך של 1800 ש"ח, ללא רבב וזאת מרגע מתן פסק הדין ועד לחודש 03/20. התשלומים שולמו במזומן. צורף תצהיר כללי ללא פירוט של הסכומים הנטענים ע"י החייב ששולמו מדי חודש, מועד התשלום ואופן התשלום וללא תחשיב מפורט בטבלה מרכזת.
 - עם זאת, החייב צירף 6 עמודי תמלול של שיחה שנערכה בינו לבין הזוכה ותומכת לטענתו בגרסתו (יובאו בחלק הרלוונטי של הדיון).
 - לטענת החייב, היה מקום להעמיד החוב בתיק ע"ס של 19,800 ש"ח בלבד בגין מזונות לחודשים 3/20-1/21. עוד נטען, כי בחודש 03/20 שילם החייב לזוכה סך של כ- 4800 ש"ח ע"ח דמי מזונות עתידיים. משכך, יש להעמיד גובה החוב בתיק ע"ס של 15,000 ש"ח בלבד.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

6. תגובת הזוכה-

- הזוכה מכחישה את טענות החייב ביחס להעברת תשלומים אליה במזומן. נטל ההוכחה רובץ על החייב. החייב לא צירף אסמכתאות התומכות בטענותיו ומדובר בבקשה לאקונית, כוזבת וחסרת בסיס.
 - לעניין תמלול השיחה שצורף- הזוכה אינה משפטנית וללא השכלה אקדמאית ובשיחתה עם החייב פעלה בתם לב והתקדמה עם האופן שהוביל החייב את השיחה במסגרת המו"מ. החייב למעשה ניסה להטעות את הזוכה ולהכשיל אותה. התייעוד הנסיבתי שצורף ע"י החייב אינו מסייע בידו להוכיח כי שילם לזוכה דמי המזונות. לטענת הזוכה, מהתמלול עולה שהיא הסכימה להיכנע ללחץ של החייב ולהעמיד סכום החוב למזונות הקטין ע"ש של 1500 ש"ח במקום סך של 1800 ש"ח כפי שנקבע בפסק הדין. שיחת הצדדים נועדה לקדם מו"מ מחוץ לכתלי ביהמ"ש במסגרתו הסכימה הזוכה לוותר על סך של 5000 ש"ח מתוך סך החובות שצבר החייב בהיעדר העברת תשלומים מטעמו עבור מזונות וזאת לצרכי פשרה בלבד.
 - בכדי להימנע מעימותים, הזוכה הסכימה כי עבור תשלום בסך של 8500 ש"ח והגעה להסדר ביחס ליתר העניינים הנוגעים לקטין, תסכים למחול על החובות.
7. ביום 30.6.21 נערך דיון בין הצדדים במהלכו נחקרו השניים. קלטות התמלולים הוגשו בהסכמה בהמשך וכן הוגשו סיכומי הצדדים.
8. החייב בסיכומיו חזר על טענותיו, הפנה לתמלולי השיחות, לעובדה שהזוכה לא פעלה במשך שנים לגביית החוב בתיק (נטען כי הצדדים אף חזרו לחיים משותפים למשך חלק מהתקופה), ולחוסר מהימנות נטענת בעדות הזוכה. החייב טען כי ממועד פתיחת התיק התקשה לשלם המזונות השוטפים לאור עיקולים שהוטלו על חשבונו. החייב עתר לסגור התיק, לחייב את הזוכה להשיב לו כספים שנגבו ביתר וכן לחייבה בהוצאות משפט.
9. הזוכה בסיכומיה פירטה את ההלכה הפסוקה ביחס לנטל ההוכחה בטענת "פרעתי" וטענה כי החייב לא הרים נטל זה ולא תמך טענתו בשביב של ראיה. הזוכה הפנתה לסתירות בגרסתו של החייב, לעובדה שלא פעל בהתאם לפסק הדין יחס לאופן וסכום התשלום. כן חזרה הזוכה על טענותיה בכתב התגובה לבקשה.
10. כעת בשלה העת להכריע.

דיון:

11. כפי שטענה הזוכה, ובצדק, נטל השכנוע בבקשה בטענת פרעתי מוטל על החייב. נטל זה קבוע ומוטל תמיד על החייב, ואיננו עובר לעולם אל הזוכה מכיוון שרואים את החייב כאילו הוא המוציא מחברו. טענת "פרעתי" היא בדרך כלל טענת הודאה והדחה, שבה רובץ נטל השכנוע עד הסוף על החייב ואיננו עובר לזוכה ע"א 513/67 **כהן נ' שהבר (שרייבר)**, פ"ד כב(1)194. ואם בסוף הדיון נשאר ספק באשר לביצועו של פסק הדין פוסקים נגד החייב מכיוון שלא עלה בידו להרים את נטל השכנוע בדבר ביצועו של פסק הדין (ע"א 414/66 **פישביין נ' דגלס ויקטור פול ע"י מזרח שירות לביטוח**, פ"ד כא(2) 466,453; ע"א 98/68 **באומן נ' לנגסנר**, פ"ד כב (2) 505).

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

12. עם זאת, במהלך הדיון יכול נטל הבאת הראיות לעבור אל הזוכה כאשר למשל המציא החייב מסמכים התומכים בטענתו, ויש להראות כי הדברים שונים מכפי שהחייב מציג. הנטל עובר אל הזוכה גם כאשר עובדה מהותית כלשהי אותה נדרש החייב להוכיח, מצויה בידיעתה האישית של הזוכה, וזאת לאחר שהחייב הביא ראיה לכאורה לתמיכת גרסתו.

13. כן נקבע כי בפסיקה ענפה כי השהיית הליכי הוצל"פ לזמן ארוך וללא הסבר, עשויה להעביר לזוכה נטל משני להבאת ראיות שהחוב לא סולק, ושהחייב לא הופטר מחיובו, אולם תמיד מוטל על החייב הנטל העיקרי להוכיח כי הופטר מלמלא אחר פסה"ד.
ראה ספרו של דוד בר אופיר, "הוצאה לפועל הליכים והלכות", מהדורה שביעית תיקון מס' 2, חלק ראשון עמ' 269.

14. בענייננו, דומה ששני הצדדים אחזו ב"גרסאות קיצון" מוחלטות- זו אמרה 'מעולם לא שולם לי דבר' וזה טען 'שילמתי כל חודש, עד לחודש 3/20, ללא רבב סך של 1800 ש"ח'.

15. אקדים אחרית לבראשית ואומר כי לאחר חקירת הצדדים, שמיעת ההקלטות ועיון בראיות שהוצגו, התרשמתי כי לא ניתן לקבל גרסת מי משני הצדדים כפי שהוצגה. אנמק טעמי.

16. גרסת החייב-

17. בעוד שהחייב הצהיר בסעיף 6 לתצהיר מיום 15.3.21 כי: "הנני להצהיר כי עד ליום 10.3.20 שילמתי ללא רבב כל חודש 1800 ש"ח במזומן" טענה זו נסתרה מניה וביה בחקירתו ובראיות שהגיש בעצמו כדלקמן:

17.1 החייב העיד בעצמו בדיון כי שילם במרבית הפעמים מזונות בסך של 1500 ש"ח בלבד, ללא הצמדה, לא בהוראת קבע ולא במועדים הקבועים בפסק הדין. ראה עדות החייב בע' 2 לפרוט':

ש. בהנחה שאכן שילמת, כמה שילמת כל חודש?

ת. לרוב שילמתי 1,500 ש"ח אך לפעמים גם 1,800 ש"ח.

17.2 כן ראה תמלולים של שיחות הצדדים במסגרתם צוין סכום המזונות השוטף בסך של 1500 ש"ח בלבד.

בהקשר יש להדגיש כי כל עוד לא שונו דמי המזונות על ידי הערכאה המוסמכת, בסמכות רשמת ההוצאה לפועל לקיים פסק הדין ככתובו וכלשונו ועל החייב לשלם את סכום המזונות המלא הקבוע, בצירוף הפרשי ריבית והצמדה ובמועדים הקבועים בפסק הדין.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

18. החייב אף מסר גרסאות סותרות באשר למועד בו חדל לטענתו לשלם מזונות- בסעיף 3 לתצהיר בבקשה בטענת "פרעתי" טען החייב כי לא שילם מזונות מחודש 3/20 ואילו בהקלטות נשמע החייב מאשר כי מחודש 1/20 לא שילם מזונות. ראה בעניין זה עדות החייב בע' 2 לפרוטוקול: "ש. אתה טוען שלא שילמתי מזונות החל מחודש מרץ 2020 לעומת זאת בשיחה המתומללת הראשונה, את אומר פעם אחת בעמוד 3 שורה 6 מינואר 2020 שאתה לא משלם, תחליט? ת. יכול להיות, אני אגיד לך מה. כך או כך לכי על החומרה. הפיגורים שלי יכולים להיות חודש - חודשיים ולא על שנים. ש. אז לדברך לא ערכת רישום של מתי שילמת מזומן, אולי זכרוןך מטעה אותך, למה הזכרון מחודד אבל בתקופה קדמה אתה לא מחודד? ת. גם אם טעיתי בחודשים אלו, ולא שילמתי עד ינואר, עבר זמן. אבל לבוא ולהגיד לא שילמת לי שנה מזונות, זה טווח שאני לא יכול לטעות איתו, יותר מכמה חודשים. אבל בין שלוש שנים לשנה יש פער ענק. אני מסכים שלא ערכת רישום באתי זרקתי לה כסף והייתי הולך."

19. עוד יש לציין כי החייב הצהיר בתצהיר מיום 6.1.21 כי: "אני לא שילמתי דמי מזונות החל מחודש מרץ 2020 עם זאת, במהלך חודש מרץ העברתי לזוכה על חשבון מזונות עתידיים סך של 4,800 ש"ח". הצהרה זו אינה מתיישבת עם התמלולים שהציג החייב וטענותיו בהמשך כי הזוכה למעשה נטלה הכסף שלא כדין מהחייב ונוהל מו"מ להפחתת סכום זה מחוב העבר של החייב. אף לא ברור כיצד טוען החייב כי שילם בחודש 3/20 תשלום עבור מזונות עתידיים בעוד שאינו חולק על קיומו של חוב לעבר בראיות שהציג בעצמו.

20. לכל האמור יש להוסיף את התנהלות החייב, שהגיש הבקשה בטענת "פרעתי" רק בחלוף כחצי שנה ממועד המצאת האזהרה לידי (ולאחר שנגבו סכומים בהיקפים לא מבוטלים לתיק). התנהלות זאת נזקפת אף היא לחובת החייב.

21. **ביחס לטענת קיזוז בסך של 4,800 ש"ח- הכלל הוא, כי אין לפגוע בסיפוק מזונותיו השוטפים של הזכאי למזונות בדרך של קיזוז, בהעדר הוראה חד משמעית אם בהסכם, אם בפסק. קיזוז כזה עלול לפגוע בצורכי המחיה השוטפים של הזכאי למזונות וראה לעניין זה ע"א 5951/93 5976/93 קצב נ' קצב תק - על 95 (1), 361 ותמ"ש 17531/97 מזרחי נ' מזרחי תק - מש 99 (3) 89. בהתייחס לחוב מזונות קבעה הפסיקה כי על הטוען זכות קיזוז ממזונות להוכיח שניים:**

- א. הסכמתה של הזוכה כי ההוצאות הנטענות ישולמו "על-חשבון" או שמא במקום דמי המזונות השוטפים.
- ב. הוכחת ביצוע התשלום של ההוצאות שנטען ששולמו כאמור בתנאי הראשון.

ראה רע"א 5336/06 עו"ד גיל פרמינגר נ' עיריית חיפה, דינים עליון פב 457; ע"א 2641/08 (מחוזי ת"א) אבניאל נ' פולק (ניתן ביום, 27.10.09). כן ראה לעניין זה דבריו של כב' השופט שמגר (כתוארו דאז) ע"א 779/76 שוחט נ' שוחט פד"י לב(1) 580, 584: "תקפה של החלטה שיפוטית מחייבת, בדבר תשלום קצוב, אינה בטלה מן העולם ללא הוכחה ברורה, כי לפחות ניתנה, בהסכמה, הספקת מצרכים וטובין אחרים בסכום זהה לזה שנפסק בבית-המשפט".

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

עוד נפסק כי עת עסקינן בקיזוז כספים שכלל אינם מהווים חלק ממזונות הקטינים, ספק אם בכלל ניתן לבצע הקיזוז כאמור. ראה לעניין זה תמ"ש (משפחה ת"א) 17073/96 **קמחי נ' קמחי**, תק-מש 2000(3), 30, 31 (2000) בו נקבע:

"...חיובים כספיים במערכת היחסים שבין הבעל לבין האשה אין להם כל זיקה משפטית לחיובים כספיים של האב כלפי ילדיו. הצדדים הם אחרים, ההתחייבויות שונות ואין כל זיקת גומלין ביניהם, ולפיכך גם לא יכולה היתה לקום טענת קיזוז..."

לא זו אף זו- סמכותו של ראש ההוצאה לפועל, לעסוק בסוגיה המונחת בפניו, נבחנת על פי התשובה לשאלה, "האם הסוגיה עוסקת בביצועם של פסק דין או החלטה, הניתנים לאכיפה, אשר הוגשו לביצוע ולשכת ההוצאה לפועל; או שמא, הסוגיה שבפני ראש ההוצאה לפועל, חורגת ממתחם הביצוע, ועניינה הכרעה בסכסוך חדש, החיצוני לביצועו של פסק הדין?" (ע"א מחוזי (ת"א) 3033/04 **קרדוב יזום והשקעות בע"מ נ' טל חיות חברה לבניין בע"מ**, [פורסם בנבו] תק-מח 2006(4), 9245, 9248 (2006)). ככלל נהוג להבחין בן זכות קיזוז קיימת שאינה שנויה במחלוקת לבין זכות קיזוז נטענת ששנויה במחלוקת (רע"א 5336/06 **עו"ד גיל פרמינגר נ' עיריית חיפה**, [פורסם בנבו] תק-על 2007(1), 4865, 4867 (2007)).

הרציונאל העומד ביסוד ההתייחסות השונה לסוגי טענת "פרעתי" השונים מתבסס על הגדרת תפקידו של ראש ההוצאה לפועל, שהוא בעיקר ביצוע פסקי דין וחיובים מוחלטים אחרים, מבלי לקבוע זכויות של בעלי הדין, אלא במקרים מסוימים ומיוחדים בלבד ואין לראש ההוצאה לפועל סמכות לדון בתביעות שיש לחייב כנגד יריבו.

בענייננו, במסגרת התמלולים, החייב הטיח בפני הזוכה טענות רבות ביחס למעשים נזיקיים/פליליים שטען כי בצעה כגון נזקים במזיד לרכב, משיכת כספים מחשבון הבנק ללא רשות וכד'. בפועל, החייב לא הציג אסמכתא כי הכספים נמשכו מחשבון הבנק או כי הזוכה הסכימה לקיזוז תשלום זה. כל שהוצג הנו תמלול של מו"מ שניהלו הצדדים ואשר לא שוכלל לידי הסכמות שקיבלו אישור הערכאה המוסמכת. משכך, מדובר בטענת קיזוז נטענת ומוכחשת על ידי הזוכה שאין מקום לבררה בתיק מזונות זה.

בנסיבות לא ראיתי לקזז חוב זה מחוב מזונות בתיק דנן.

22. לסיכום פרק זה, בפסק הדין מיום 16.1.18 נקבע במפורש כי "**האב ישלם לאם סך של 1800 ש"ח עבור מזונות הקטין, וזאת עד ה-10 לכל חודש....**" וכי תשלום זה בצירוף הצמדה ויבוצע **בהוראת קבע** (סעיפים 3.1, 3.4 ו-3.7 להסכם). בסופו של הליך, החייב לא הוכיח כי שילם דמי המזונות כדבעי בגין כל החודשים בתקופה מושא התיק, והצהרותיו המפורשות בעניין זה סתרו באופן ממשי בחקירתו ובראיות שהגיש בעצמו.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

23. גרסת הזוכה-

24. **מנגד, הזוכה הכחישה** באופן מוחלט כי קיבלה אי פעם כספים מהחייב. כאמור, ראיתי לדחות גם גרסה זו בשים לב לנתונים הבאים:

24.1 **שיהוי בפתיחת התיק ללא הסבר של ממש**- הזוכה טענה בפתיחת התיק, שבוצעה רק ביום 13.5.20 כי החייב לא שילם לה דבר לפחות מאז חודש 5/18. הזוכה טענה בהמשך כי בפתיחת התיק אף נאלצה לוותר על מזונות לתקופה אורכה יותר לאור ההגבלה על פתיחת תיק לתקופה העולה על שנתיים (ראה סעיף 3 לבקשה מיום 18.2.21 בהליך 52). ראה גם עדות הזוכה בע' 5 לפרוט'.

הזוכה לא נתנה עד היום הסבר של ממש לשיהוי בפתיחת התיק, ולא נתנה גרסה מהימנה דיה לשאלה כיצד כלכלה את הקטין בכל התקופה זו. כשנשאלה הזוכה בדיון כיצד כלכלה את הקטין משך שנתיים וחצי לבד השיבה:

"ברוך השם יש לי הורים, אני עובדת כדי לכלכל את הילד הזה שלא יחסר לו כלום".

מנגד, בבקשה מיום 2.12.20 טענה הזוכה כי:

"איני בקשר עם הוריי או כל משפחה שתוכל לתמוך בי כלכלית".

24.2 **התבטאויות הזוכה ביחס לתשלומים שביצע החייב**- בתמלולי השיחה שהוצגו, הזוכה מאשרת פעם אחר פעם כי לחייב היה פיגור במזונות לחודשים מסוימים בלבד. ראה למשל:

"החייב: מזונות היה לך פיגור מ-1.1.20 ועד ה-1.9.20"

הזוכה: אוקיי

החייב: תשעה חודשים 1500, סוכם? דובר?

הזוכה: סוכם

החייב: דובר

הזוכה: סוכם. דובר".

כן ראה בתמלול מיום 9.2.21:

"הזוכה: אתה יודע מה תיקח חצי שנה וכל השנה הזאת שלא שילמת מזונות?

החייב: (לא ברור) שנה? שנה?

הזוכה: שנה. כן".

- כמו כן, בבקשה מיום 17.1.21 כתבה הזוכה בזו הלשון: **"החייב מעל שנה** אינו משלם לי מזונות".

הדעת נותנת כי לו גרסת הזוכה היתה נכונה והחייב לא שילם מעולם דבר על חשבון חוב המזונות, היתה זועקת הזוכה ובכל הזדמנות היתה טוענת ומדייקת כי החייב **מעולם לא שילם מזונות** ולא מאשרת דברי החייב או כותבת כי החייב לא שילם מזונות "מעל לשנה" בבקשה מחודש 1/21. הדברים יפים מקל וחומר עת הזוכה שבה וטוענת כי היא מודעת לכך שהשיחה מוקלטת.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

יש לציין כי גם הזוכה לא נתנה הסבר של ממש לאמירותיה למעט טענות כלליות כי פחדה מהחייב והשיחות בוצעו תחת לחץ. ראה בע' 6 לפרוט':

י"ש. מה בכל השיחות עם *** את חוזרת ואומרת שמדובר בשנה שלא שולמה? (אני מפנה לעמוד 5 לפרוטוקול שהוגש היום בשורה 18-21 ואח"כ עמוד 6 שורה 6-1) מדגישה שמדובר בשנה ואז שואלת למה 1,500 ש"ח, את לא אומרת למה 3 שנים לא שילמת לי.

ת. אני אמרתי הוא פשוט הגיש מה שרצה לתמלל.

ש. למה לא עמדת בשיחה הזאת ודיברת רק על שנה?

ת. כי נדחקתי לעובי הקורה והוא סחט אותי.

ש. דווקא אני רואה שאת עומדת על שלך ואומרת למה 1,500 ש"ח, לא נראה לי שפחדת ממנו.

ת. השיחה נעשתה תחת לחץ.

ש. את מפחדת מהחייב?

ת. בטח.

ש. למה יש לך תיקים פליליים על אלימות נגד החייב ולחייב אין תיקים על אלימות כנגדך?

ת. כי אני לא מתלוננת כמוהו.

ש. תיקים שלך של אלימות כנגד החייב הם בין היתר אלימות פיזית, נגעת בו, פגעת בו?

ת. לפני כ-5 חודשים, לפני כל הבלגן, *** הגיע לדירה שלי והטיח בי מכות איומות. הוא 1.80 מטר והייתי עם סימנים כחולים בכל הגוף וליד הילד שלי.

ש. אז למה אם הגיש תלונה נגדך למה לא הגשת תלונה נגדו?

ת. כי אני לא אדם של משטרה.

ש. יש נגדה תלונה ואת במעצר בית ומורחקת מהבן, איך יכול להיות שאת המינים של ההגנה שלך שהוא זה שתקף אותך, לא באת להתלונן במשטרה?

ת. *** תופס אותי בכל מילה ומקליט אותי, ומה שהיה לבין זה שאני מורחקת מטבריה זה לחפש נקודות מסוימות כדי שיהיה לו שימוש נגדי כמו בתמלולים האלה.

הוא משתמש נגדי בעתיד ולשים אותי במקום של שיחת טלפון גם אם השיחה מתחילה איפה הילד כרגע והוא יגלוש למזונות".

כאן המקום לציין כי הקשבתי בקשב רב להקלטות, הגם שהשיח בהן מתוח לא התרשמתי כי הופעל לחץ על הזוכה. הזוכה הקשיבה לחייב, אישרה חלק מטענותיו ואף הגדירה מיוזמתה התקופה שלא שולמה או חלקה על מה שחשבה שאינו נכון. **ברור כי אין לראות במו"מ משום הסכמות גמורות, אולם ניתן ללמוד מחלקה של הזוכה בו כי אין ממש בטענתה כי מעולם לא שולם על ידי החייב דבר ע"ח מזונות הקטין.** אף התרשמתי מהשיחות המוקלטות כי אכן הקשר הזוגי בין השניים נמשך בדרך כזו או אחרת גם לאחר פסק הדין.

אוסף כי טענות הזוכה לפיהן החייב מעולם לא שילם לה דבר לא מתיישבות לכאורה עם נכונותה להגיע להסדר עתידי עמו לתשלום, לרבות בגין הפרת זמני שהות (כפי שעולה מההקלטות) או לפנייתה אליו בדרישות לתשלום מחציות. הדעת נותנת כי אילו מדובר בחייב שמעולם לא שילם ולו פרוטה על חשבון מזונות הקטין משך שנים ארוכות, לא היתה הזוכה רואה טעם בהשגת הסדרים חדשים עם החייב או בפניה אליו לקבלת כספים בגין "מחציות". גם בעניין זה מצאתי את תשובות הזוכה כמתחמקות ולא מספקות. ראה בע' 7 לפרוט':

י"ש. בעמוד 7 לתמלולים אלה, אמרת לחייב: "תביא 8,000 ש"ח".
ת. נדחקתי לעובי הקורה.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

- ש. האם היית אי פעם קיבלת *** כסף במזומן?
 ת. לא, מעולם.
- ש. אז למה את מצפה שיביא לך אם את דורשת 8,000 ש"ח?
 ת. כי הוא מנסה לסחוט אותי רגשית ומילולית כדי להגיע לסיכומים.
- ש. האם שוחחת הבוקר עם *** ואמרת לו שאתה נתתי 2,100 ש"ח?
 ת. לא היה ולא נברא.
- ש. מה היית עושה בסיטואציה שהיית צריכה כסף דחוף לשם גידול הילד?
 ת. בשנת הקורונה לא עבדתי, התחילה שנת הלימודים של 2021, פניתי ל*** לאחר ניסיונות רבים שהטלפון לא היה זמין וביקשתי כסף לקניית ציוד לימודי, הוא אמר לי שתמודדי עם מה שיש לה ואמרת שאין לי כי איני עובדת, הוא אמר מקסימום תתבעי אותי בהוצאה לפועל ואני אשלם לך 60,000 ש"ח על החוב משנת 2020 ועד היום וכתובה. ויש לי שיחה מוקלטת. מקסימום אשלם 110,000 ש"ח, אין לי, אני נמצא באילת עם חברה שלי.
- לשאלת הרשמת:**
 אם החייב לא משלם כדברך כל תשלום מאז שנת 2018, מה גורם לך לפנות אליו ולבקש שישלם מחציות?
 ת. אולי יתמזל מזלי והוא יזרום. אולי אצליח לגעת לו בלב על הילד".

24.3 **אי הגשת אסמכתאות המצויות בשליטת הזוכה** - הזוכה טענה מס' פעמים כי יש בידיה הקלטות של שיחות התומכות בטענותיה (ראה למשל בע' 5 לפרוט' או בע' 7 דלעיל ובע' 8) אלא שהזוכה נמנעה מלהציג אותן ועניין זה פועל לחובתה. יוער כי לא נעלם מעיני כי הנטל בטענת פרעתי מוטל על החייב, אולם משהחייב תמך טענותיו בתמלולי הקלטות, והזוכה מכחישה האמור בטענה כי יש בידיה הקלטות מפריכות אחרות- ראוי היה כי אלו תוגשנה.

סוף דבר

25. כאמור, מצאתי כי שני הצדדים נושאים באשם תורם במישור הראייתי ובהוכחת טענותיהם.
26. התרשמתי כי אכן החייב לא שילם המזונות באופן מלא או סדיר עד לשנת 2020 ומאז. החייב לא הוכיח כי שילם המזונות במלואם וטענותיו בעניין זה היו סותרות- **כל זאת כשנטל ההוכחה מוטל על כתפיו**. בוודאי שאין בנסיבות העניין כדי לקבל בקשת החייב לסגירת התיק ולחייב הזוכה להשיב לו כספים שנגבו עד כה בתיק.
27. מנגד, גם טענות הזוכה כי החייב מעולם לא שילם לה **דבר ע"ח חוב המזונות**, נסתרו על ידה ונמצאו כבלתי מהימנות. בנסיבות שפורטו לעיל, דעתי אינה נוחה לחייב את החייב במלוא החוב בתיק.
28. התוצאה היא שאין באפשרותי להכריע באופן מדויק בדבר היקף החוב שנפרע, וזאת בעטיים של שני הצדדים. אף סבורני כי דחיית בקשת החייב באופן גורף בנסיבות העניין, בהן התרשמתי כי שולמו כספים לזוכה במרוצת השנים, אך בשל נטלי הראיה, תחטא לתחושת הצדק.
29. לעניין זה אפנה לפסק דינו של בית המשפט הנכבד בע"א 11120/07 **דינה שמחוני נ' בנק הפועלים בע"מ** (ניתן ביום 28.12.2009) שם קבע בית המשפט כי "יתכנו מקרים כמו בענייננו, שלשני הצדדים אחריות - שניהם לא נהגו כהלכה; במצבים כגון דא עשויה תורת האשם התורם לסייע לנו לצאת מן המבול בתוצאה צודקת יותר מאשר הדיכוטומיה שבין הכרעת בית המשפט קבע לבין הפיכתה."

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

30. על כן, בשים לב לנטל ההוכחה בבקשה בטענת פרעתי המוטל על החייב (ואותו כאמור לא הרים כדבעי) כמו גם בשים לב להגשת הבקשה בשיהוי, ראיתי לייחס לחייב אשם תורם של כ-75% מהחוב ששולם על ידי צדדי ג' ונותר בתיק (סך כולל של כ-69,000 ש"ח) ולדחות בקשת החייב בטענת "פרעתי" ביחס לתשלומים שכבר נגבו בתיק ע"ח חוב העבר (סך של 52,500 ש"ח).

31. מנגד, בשים לב לשיהוי בפתיחת התיק, לאסמכתאות שהוצגו ולקשיים במהימנות גרסת הזוכה אשר הובילו למסקנתי כי החייב אכן שילם תשלומים לזוכה ע"ח החוב בתיק, ראיתי לייחס לזוכה אשם של כ-25% בהוכחת החוב ששולם על ידי צדדי ג' ונותר בתיק (סך כולל של כ-69,000 ש"ח), כך שיתרת החוב שנותרה בתיק בסך של כ-16,500 ש"ח בקירוב תימחק.

תוצאה זו משקפת לגישתי את האיזון הנכון והצודק בין הצדדים בנסיבות המיוחדות של העניין- בשים לב להתנהלות הצדדים, לראיות שהוצגו (ולא הוצגו) ולנטלי ההוכחה.

32. בנסיבות העניין לא ראיתי לחייב מי מהצדדים בהוצאות.

המזכירות תאפס החוב בתיק.